

 A portrait of actor Nasrdin Dchar, a man with a beard and short dark hair, wearing a white long-sleeved shirt and blue jeans. He is leaning against a dark door frame, looking towards the camera with a slight smile.

ACTEUR NASRDIN DCHAR

‘Dankzij mijn dochter ben ik een stuk relaxter geworden’

Acteur Nasrdin Dchar (36) staat de komende maanden op de planken met het stuk *Van Waveren*. Aan Margriet vertelt hij over de uitdagingen en valkuilen van zijn vak én over de verandering die de geboorte van zijn dochter in hem teweegbracht.

h

Hij had al een Gouden Kalf op zak en de rollen voor het uitkiezen. Toch school er in Nasrdin Dchar nog altijd een onzeker jongetje. Ondanks zijn succes lukte het de acteur maar niet om een zelfverzekerde man te worden. Een paar jaar geleden nog vroeg hij zich af of het vaderschap hem daar wellicht bij zou helpen. “Misschien verander ik vanzelf zodra ik een baby’tje in mijn armen houd,” zei hij. En laat dat nou precies zijn wat er gebeurde! Met de geboorte van zijn dochter Dina vorig jaar mei is zijn zelfvertrouwen aanzienlijk toegenomen. “Op de een of andere manier geeft ze me kracht en ervaar ik veel minder stress dan voorheen. Ik kan niet goed verklaren waarom, maar het is een feit dat ik dankzij Dina een stuk relaxter ben geworden.

Frappant genoeg is dat bij Amy, mijn vrouw, eerder omgekeerd. Als ik met Dina een rondje wil wandelen, wijst ze me erop wat ik allemaal mee moet nemen, want stel dat er dít gebeurt of dát. Dan denk ik: o, boy! Misschien is het wel vrouwen eigen dat zij veel sneller doordenken en al met allerlei mogelijkheden rekening houden. Zelf vind ik dat soms wel een beetje ver gaan en zeg ik tegen Amy: maak je toch niet zo veel zorgen, het gaat toch allemaal goed?! Door het vaderschap voel ik me echt een baas. Tegelijkertijd houdt Dina het kind in me levend. Ik vind het heerlijk om gek met haar te doen en in babytaal hele verhalen met haar uit te wisselen. Nog even en ze begint echt te praten. Dan wordt het lastiger, want dan

moet ik op mijn woorden gaan letten, haha. Bij vrouwen komt er na de bevalling een stofje vrij. Het lijkt wel alsof er bij mij ook een ‘stofje’ is vrijgekomen. Ik heb veel minder slaap nodig dan voorheen. Met gemiddeld vijf uur heb ik genoeg. Ik krijg zo veel energie van mijn dochter! Ik ben opgegroeid in een gezin met vier kinderen en heb altijd gezegd dat ik zelf ook graag een groot gezin wil. Dus als het ons gegeven is, blijft Dina geen enig kind.”

Meningen & conflicten

Zijn vaderschap heeft ook Nasrdins omgang met social media beïnvloed. “Ik was altijd heel erg aan het strijden. Liet duidelijk weten waar ik vóór en waar ik tégen was. Op een respectvolle manier hoor, maar toch. Ik ben heel erg voor het gesprek, maar op Twitter voer je natuurlijk geen gesprek. Welke kwestie kun je in een tweet van veertig tekens echt recht doen? Voor onderbouwing van een standpunt is amper ruimte. Het is een paar keer gebeurd dat de media iets uit een tweet van mij oppikten en daar dan vervolgens een heel eigen verhaal van maakten. Daar zit ik bepaald niet op te wachten. Als vader ben ik in de eerste plaats bezig met het creëren van een veilige plek voor mijn kind. Ik geloof niet dat het twitteren van meningen daaraan bijdraagt. Als het zou leiden tot wederzijds begrip zou het waardevol zijn, maar dat is zelden het geval. Er zijn zo veel haaien actief die overal met haatdragendheid op reageren. Het is belist niet zo dat ik conflicten wil mijden.

Als ik ergens voor sta, geef ik daar gehoor aan, maar bij veel discussies op internet denk ik: wat heeft dit voor zin? Je komt geen stap dichtertot elkaar. Dan kan ik mijn tijd beter besteden aan mijn dochter of aan het geven van workshops aan jongeren. Laatst gaf ik nog op een basisschool een workshop improviseren, dat was zo verfrissend en inspirerend.”

Opkomst & ondergang

Dat hij ooit werd afgewezen op de toneelschool was een vervelende tegenslag, maar hij heeft zich er niet door laten ontmoedigen. Na eerst een economische opleiding te hebben afgerond, kwam hij alsnog terecht in het vak waar zijn hart naar uitging. Nog altijd voelt dat als een uitgekomen droom. Door zich in de psyche van uiteenlopende karakters te verdiepen, blijft hij voortdurend in ontwikkeling. Rollen die te clichématig zijn en bestaande vooroordelen alleen maar bevestigen, weigert hij te spelen. “Ik probeer juist te zoeken naar dat andere verhaal en dat andere geluid dat je veel te weinig hoort, maar dat er wel degelijk is.” Zo verheugt hij zich op zijn rol in het toneelstuk *Van Waveren* dat het Ro Theater vanaf eind september op de planken brengt. Het betreft een familiechroniek over de opkomst en ondergang van de steenrijke Nederlandse bollentelersfamilie Van Waveren aan wie we onder meer de Keukenhof te danken hebben. “We zouden misschien wel niets over deze familie aan de weet gekomen zijn als filmmaker Wim ▶

van der Aar jaren geleden niet toevallig een zak vol geluidsbanden aantrof op het Waterloo plein in Amsterdam.”

Toen Van der Aar thuis die banden afluisterde, bleken het telefoongesprekken te zijn die Guido van Waveren, de jongste zoon uit de familie, allemaal had opgenomen. Die telefoontjes hadden een beetje het karakter van een gesproken dagboek. Van der Aar raakte erdoor geïntrigeerd en wilde meer weten over deze Guido en zijn familie. Na een zoektocht leidde dat tot interviews met familieleden en vrienden van Guido, die zelf inmiddels was overleden. Aan de hand van steeds meer puzzelstukjes tekende zich geleidelijk

nen, maar Nasrdin weet uit ervaring dat hij door regisseur Alize Zandwijk zal worden uitgedaagd om bij de invulling van zijn rol tot het uiterste te gaan. “Het repetitieproces met Alize is nooit voorspelbaar. Zij is een regisseur die er vol in gaat en zomaar ineens kan bepalen dat het allemaal weer anders moet. Het gaat haar niet in de eerste plaats om technisch goed acteren, zij vindt het belangrijker dat jij als acteur doordringt tot de kern van je personage. Daarvoor moet je je er vol overgave in storten. Dat is ook de manier waarop ik zelf graag wil spelen. Niet dat je denkt: o, wat mooi, maar meer dat je wordt meegesleept in het verhaal en na

tegenover de meisjes die het betrof, haha. Ik was veel te verlegen om daar werk van te maken. Pas met Amy was het anders. Zij was het buurmeisje van een goeie vriend van me en ik was al meer dan een jaar verliefd op haar voordat ik dat tegenover haar durfde te laten blijken. Niet eerder dan dat er tussen ons echt iets gaande was, heb ik het op mijn twintigste aan mijn moeder verteld. Wat het allemaal net iets lastiger maakte, was het cultuurverschil. Amy is geen Marokkaanse en geen moslima. Mijn vier jaar oudere broer had eerder al voor een Nederlands meisje gekozen, maar had dat destijds thuis niet durven vertellen. Met alle geheimzinnigheid van dien. Daar hadden we allemaal van geleerd, dus besloot ik open kaart te spelen. Mijn moeder zag wel meteen in dat het voor mij menens was. Mochten mijn ouders bedenkingen hebben gehad, dan waren die snel verdwenen toen Amy eenmaal bij ons thuis over de vloer kwam. Er was direct een klik tussen haar en mijn ouders.”

Normen & waarden

Zelf kreeg Nasrdin als jongen elke woensdagmiddag van zijn vader les uit de Koran. “De soera’s die we lezen, zijn eigenlijk een soort gedichten die leerzame boodschappen bevatten. Geloof is een belangrijk onderdeel van mijn leven. De kennis die ik van mijn ouders heb meegekregen, wil ik aan mijn dochter doorgeven, maar of zij er later al dan niet voor kiest om moslima te worden, is aan haar. Ik wil haar in elk geval de verhalen vertellen waaraan ikzelf steun ontleen. Nee, Amy is niet gelovig, maar dat is geen enkel probleem omdat we voor dezelfde normen en waarden staan. Dat is toch in essentie waar het om draait. Ja, trouw zijn aan je huwelijksbelofte is een van die waarden. Natuurlijk moet je daar je best voor doen, want ook de liefde is aan conjunctuur onderhevig. Het ene moment voel je heel veel liefde voor elkaar, het andere moment weer wat minder. En zeker in zo’n mindere periode moet je jezelf wapenen tegen verleiding. Ja, die is er altijd en zeker in mijn vak. Gisteren had ik nog een liefdesscène voor *Meiden van de Herengracht*, een serie die op Net 5 ▶

‘Bij ons thuis werd vroeger ook niet altijd alles uitgesproken. Ergernissen werden veelal weggeslikt’

het beeld af van een boeiende, gecompliceerde en uiteindelijk tragische familiegeschiedenis.

De VPRO zond in 2012 Van der Aars documentaire *De Van Waveren tapes* uit, maar het toneelstuk richt zich op de periode die aan de film voorafging. Het stuk geeft antwoord op de vraag welke intriges zich binnen deze familie hebben afgespeeld, waardoor niet alleen de familieverhoudingen scheef kwamen te liggen, maar ook het familiekapitaal volledig verdampte. Nasrdin speelt de rol van Erlo van Waveren, een van de vier zoons. “Het zakenleven is hem min of meer opgedrongen. In zijn hart heeft hij er niets mee. Dat leidt natuurlijk tot de nodige frustraties. Op een gegeven moment houdt hij het ondernemen voor gezien en zoekt hij zijn heil in spiritualiteit.”

Taboes & ergernissen

Op het moment van dit interview moeten de repetities van Van Waveren nog begin-

afloop als toeschouwer denkt: pfff, wat heb ik meegemaakt?! Het merendeel van de door Alize geregisseerde stukken hebben dat effect op mij. Hoewel de Van Waverens een uitzonderlijke familie vormden, denk ik dat er voor veel mensen herkenbare elementen in dit stuk zitten. Bij het lezen van het script dacht ik over die familieleden: hè, waarom hebben jullie niet gewoon tegenover elkaar uitgesproken wat jullie voelden! Dat had waarschijnlijk zo veel misverstanden, onbegrip en frustraties kunnen voorkomen. Nee, bij ons thuis werd vroeger ook niet altijd alles uitgesproken. Ergernissen werden veelal weggeslikt. Ook tussen mijn ouders. Met als gevolg dat al die opgespaarde emoties er gemiddeld één keer per jaar explosief uit kwamen. Ja, meestal in de vakantie. Daarnaast waren er bij ons thuis ook bepaalde onderwerpen taboe. Het thema ‘meisjes’ bijvoorbeeld. Als ik verliefd was, hield ik daarover mijn mond. Overigens niet alleen thuis. Ook

DE FAVORIETEN VAN NASRDIN

Onhebbelijkheid: “Ik heb soms last van een ochtendhumeur.”
Zelfoverwinning: “Dat ik, hoewel ik totaal geen thrillseeker ben, een keer ben gaan skydiven. Voor het SBS6-programma *Sixpack* had ik als doelstelling mijn hoogtevrees te overwinnen. Het was een te gekke ervaring, maar van mijn hoogtevrees ben ik niet af.”

Mooi boek: “400 brieven van mijn moeder van Joseph Oubelkas. Een echte pageturner waarin hij vertelt hoe hij vierenhalf jaar onder erbarmelijke omstandigheden in Marokko in de gevangenis zat. Hij was onschuldig en had makkelijk verbitterd kunnen raken, maar dankzij de brieven van zijn moeder hield hij moed. Ik heb Joseph ontmoet en dat werd een inspirerend gesprek.”

Je mag me wakker maken voor: “Mijn dochter Dina. Als zij een schone luiër nodig heeft, is dat geen enkel probleem.”

Favoriete stad: “Ik woon prima in Rotterdam. Amsterdam vind ik een mooie stad om zo nu en dan naartoe te gaan, maar ik hoef er niet te wonen.”

Favoriete gerecht: “De kiptjaine van mijn moeder.”

Tv-programma dat ik nooit oversla: “*De vloer op*. En dat niet omdat ik er zelf in speel. Ik vond het al fantastisch voordat ik vier jaar geleden werd gevraagd om eraan mee te doen!”

Speellijst Van Waveren: www.rotheater.nl

wordt uitgezonden en is gebaseerd op de Amerikaanse serie *Lipstick Jungle*. Wanneer je in zo'n rol heel hartstochtelijk van een vrouw moet houden, is het aan jou als acteur om je daar niet totaal in te verlie-

zen. Zelf ben ik nog nooit op een tegen-speelster verliefd geworden en ik hoop dat eerlijk gezegd ook nooit mee te maken. Tegelijkertijd is het ook niet reëel om te zeggen dat zoiets volstrekt ondenkbaar is.

Daarvoor zie ik het te vaak om me heen gebeuren. En begrijpen doe ik het wel, want als je een klik hebt met je tegen-speelster en je zit heel diep in je rol, kan het gebeuren dat de grens tussen fictie en werkelijkheid vervaagt. Meestal zijn dat momentopnames en vervliegen die gevoelens weer zodra de productie voorbij is, maar het valt niet te ontkennen dat je je dan op gevaarlijk terrein begeeft. Misschien wel een leuk thema voor een film, haha. Zoals gezegd, verliefd ben ik nooit geworden, maar ik heb het weleens gehad dat ik een tijdje wat somberder werd door een rol. Dat was bij *Kust*, een stuk waarin mijn personage te midden van een oorlog vol razernij en bloedver-gieten op zoek was naar zijn identiteit.

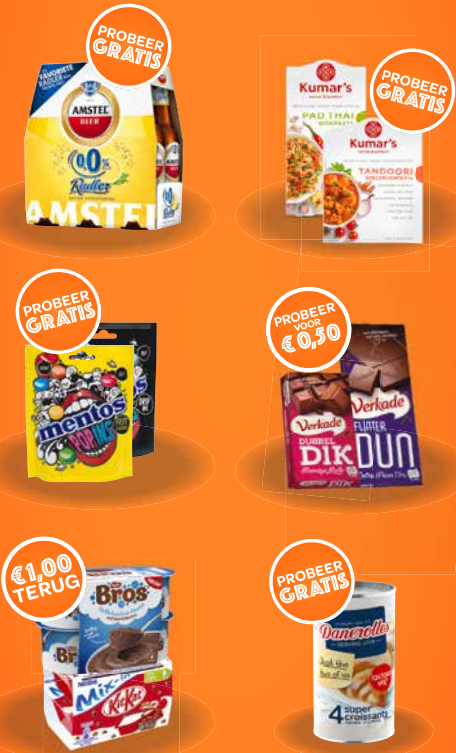
Tijdens de voorbereidingen bekeek ik veel filmpjes op internet en maakte ik al snel de link met wat er in de Arabische wereld gebeurt. Dat deed wel iets met me. In die periode heeft Amy weleens verzucht dat ze blij was dat die tournee bijna ten einde was. Maar ik speel niet alleen maar zware rollen, hoor. Zo ben ik ook te zien in de film *Fake*, een romantische misdaad-komedie waarmee Thomas Acda zijn regiedebuut maakt. Van die afwisseling kan ik erg genieten." ■

interview: mieke van wijk. fotografie: liselore chevalier. styling: esther loonstijn. met dank aan: www.hutspot.nl, adpt (grijze jeans), de bijenkorf (blauwe jeans), newyorker (blauw-grijs overhemd), nike (schoenen), hutspot (wit overhemd en ecru trui), zara (zwart t-shirt). voor verkoopinformatie zie inhoud.

'Ik was al meer dan een jaar verliefd op Amy voordat ik dat tegenover haar durfde te laten blijken'

De SCOUPLY CASHBACK PARADE

Zó makkelijk kreeg je nog nooit geld terug

Doe mee via de gratis Scoupy-App of Scoupy.nl

Met SCOUPLY krijg je t/m 25 oktober geld terug bij aankoop van de afgebeelde producten. Ga snel naar de supermarkt bij jou in de buurt en stuur je kassabon in via de gratis Scoupy-App of Scoupy.nl, want OP = OP.

